

Kázání Svatodušní neděle 28.5.2023 **Svátek Letnic** (vstup 127)

Introit: *Já vyleji vody v místa zprahlá žízní, bystřiny na suchou zemi. Já vyleji svého ducha na tvé potomstvo a své požehnání na ty, kteří z tebe vzejdou. Porostou jako mezi trávou, budou jako topoly při tekoucích vodách. (Izajáš 44, 3-4)*

Píseň 575 (370)

Modlitba

čtení: Skutky apoštolské 2, 1-18

Píseň 573 (366)

čtení: Lukáš 10, 1-2

Bratři a sestry,

Bůh je dokonalý ve svém spasitelském díle! O židovském svátku Letnic vylévá svého Ducha svatého do srdcí učedníků, to způsobí jejich proměnu, neohroženě pak zvěstují evangelium a následně vzniká církev prvních tří tisíc uvěřivších. Je to dokonalé Boží dílo umocněné právě o skutečnost, že se to děje ve svátek Letnic. Svátek Letnic je totiž jeden ze tří poutních židovských svátků, kdy Zákon předepisoval Židům putovat do Boží chrámu v Jeruzalémě. Tím prvním poutním svátkem jsou **Velikonoce**. Druhým, po sedmi týdnech jsou **Letnice**. A tím třetím, pak na podzim, **slavnost stánků**. Co je na tom ale úchvatné, tak to je ta skutečnost, že vše podstatné, co se týče Boží záchrany člověka, se odehrává při těchto poutních svátcích, řekli bychom před zraky celého židovského národa. **O Velikonocích národ vidí ukřižování Ježíše Krista, o Letnicích vyhlásí Ducha svatého na učedníky a vznik Kristovy církve**. Ovšem těch věcí, které do sebe nádherně zapadají, je daleko víc. Bůh je prostě úchvatný! O Velikonocích si Židé připomínají Velikou noc, kdy byli vysvobozeni z egyptského otroctví. Slaví hod beránka, jehož krev ochránila Izraelce od smrti. A samozřejmě není náhoda, že ten dokonalý obětní Beránek, Pán Ježíš Kristus, umírá právě o Velikonocích. Bůh to takto dokonale naplánoval a záměrně k nám tímto způsobem mluví. A tato Boží řeč nám jasně říká, že díky Kristově oběti jsme vykoupeni z otroctví hříchu a jeho krev nás rovněž chrání před věčnou smrtí.

Ovšem i Letnicemi k nám Bůh chce mluvit! A prozkoumáme-li hlouběji tento poutní svátek, porozumíme lépe smyslu **seslání Ducha svatého** právě o tomto svátku. Proč i my, já i ty, potřebujeme být naplněni Duchem svatým. Letnice, hebrejsky Šavuot, je nazýván také **svátkem týdnů, svátkem sklizně**, nebo také svátkem **prvního ovoce**. A vše z toho má hluboký význam i pro nás.

Nejprve tedy, proč **svátek týdnů**. Mojžíšův Zákon ukládá počítat sedm týdnů od Velikonoc. Sedm týdnů proto, že to je přesně doba, za kterou **Izraelci dorazili z Egypta k hoře Sinaj, kde, jak známo, obdržel Mojžíš Desky Zákona**. A právě až přijetím Zákona na Sinaji se teprve Izrael stal **vyvoleným národem jediného Boha**. Tak i my, já i ty, se stáváme Božím lidem teprve ve chvíli, kdy s Bohem uzavíráme smlouvu. Kdy se mu vydáváme dobrovolně celí. Kdy jsme ochotni jej poslouchat a následovat. A o Letnicích, si právě Židé znovu a znovu připomínají povinnosti, které vůči svému Bohu mají a které na sebe dobrovolně vzali. A do tohoto jejich svátečního připomínání se najednou stane, že Bůh sešle svého Ducha na učedníky. Vepíše Zákon, ne na kamenné desky, ale do lidských srdcích. Promění jejich srdce. Tak, jak to prorokoval Jeremiáš: **A toto je smlouva, kterou uzavřu s domem izraelským po oněch dnech, praví Hospodin: Dám své zákony do jejich mysli a napíšu jim je na srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem. Už nebude učit každý svého bližního: „Poznávejte Hospodina!“ Všichni mě budou znát od nejmenšího po největšího**. V den, kdy si Židé mají připomínat přijetí Desek zákona, uzavření smlouvy s Bohem, Bůh vkládá zákon novým způsobem do lidského srdce. A skrze Ducha svatého se v lidském srdci dává Bůh člověku poznat osobně. Tedy tomu, kdo přijal Ježíše Krista za svého Pána a Spasitele. Tomu se Bůh chce takto dávat poznat, s každým křesťanem se chce osobně scházet v jeho srdci. A takováto setkání, osobní poznání Pána, způsobuje proměnu člověka. **Tehdy teprve se člověk stává skutečným křesťanem, když se vydá celý Pánu. Když dobrovolně přijímá za své Boží zákony, zamiluje si je a chce podle nich jednat**. Chceme-li tedy osobně poznávat Boha, být Jeho lidem, potřebujeme Ducha svatého. Vezme však, že když voláme *Duchu svatý, přijď, proměň mé srdce a naplň mě*, že Duch svatý to učiní. Ale jen tehdy, když budeme v pokání ochotni změnit své postoje, když budeme ochotni přijmout Boží zákony do srdce. Petra po jeho letničním kázání se posluchači zděšeně ptali: **Co máme dělat?** A on jim řekl: **Obraťte se, čiňte pokání, přijměte křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů a pak dostanete Ducha svatého**. První úloha, kterou tedy Duch svatý má, je **vepsat Boží zákony do našeho srdce**. Pokud jsme ochotni podstoupit tyto podmínky, pak teprve můžeme jít dále. Pokud ne, zbytečně voláš k Duchu svatému o proměnu.

Druhou úlohu Ducha svatého v našem životě můžeme rovněž vypořádat z dalšího významu židovských Letnic. **Svátek sklizně**. Tímto dnem bylo slavnostně ukončováno období žně trvajících sedm týdnů (V Izraeli jsou žně daleko dřív, než u nás). Nicméně v biblických dobách to bylo období radosti

a veselí. Jednak radostí nad úrodou, ale také společenstvím, které ženci na poli spolu vytvářeli. Tehdy to nedělalo JZD s kombajny, ty tehdy samozřejmě nebyly, ale pracoval veškerý lid. Prostě to byla veliká událost, která se týkala všech. A Bible nám tuto sváteční atmosféru připomíná např. v knize Rút, prorok Izajáš zase přirovnává radost Izraelců právě k radosti při žních. **Radovali se před Hospodinem jako při žni.** A Mojžíšův zákon přímo ukládal: **Když je prvně položen srp na nepožaté obilí, tehdy slav svátek týdnů.** Jak důmyslná jsou Boží nařízení. Jak umí namotivovat, aby se lid nedíval na žni jako na dřinu, ale jako na slavnost. Aby se radoval a byl vděčný, že může sklízet. Pán Ježíš tuto radost rovněž moc dobře znal. A když přirovnával zvěstování evangelia k rozsévání a získávání nových učedníků ke žni, pak mu učedníci velmi dobře rozuměli. V Příběhu Lukášova evangelia jsme četli, že **Pán Ježíš určil ještě dalších sedmdesát učedníků a poslal je před sebou po dvou do každého města i místa, kam měl sám jít. Řekl jim: „Žeň je veliká a dělníků málo, prostě proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň.“** Pán Ježíš tímto výrokem nenařizoval svým učedníkům, aby vzali srpy a šli žnout. Anebo aby šli za nějakým starostou ho poprosit, aby vyslal žence na pole. Pán Ježíš posílá učedníky zvěstovat evangelium a získávat další lidi pro spasení, protože jeden to nezvládne. A tolik lidí ještě nebylo spaseno! A těsně předtím, než Kristus odchází do nebe, tak učedníkům říká: **Dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky...** A tuto sílu dostali učedníci právě v den, kdy slavnostně je ukončena žeň a všichni jsou již unaveni! Bůh tímto chce říct, že teď začíná jiná žeň! Jinými slovy, od dob seslání Ducha svatého trvá období té nejúžasnější žně. A my jí můžeme být jako ženci účastni! A radovat se! Nést radostnou zvěst evangelia! Ovšem tuto radost budeme zakoušet pouze tehdy, pokud vyjdeme společně s ostatními na misijní pole! A tam budeme žnout, když budeme těmi svědky. **Dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky...** To je druhá role Ducha svatého, *abychom byli svědky.*

I třetí název Letnic má význam i pro nás. **Svátek prvního ovoce.** Sedláci přinášeli v tento den do chrámu podle zákona prvotiny ze své úrody. A bylo to ze sedmi druhů, konkrétně **ječmen, pšenice, vinná réva, fíky, granátová jablka, olivy a datle.** A že si dali záležet na tom, aby to bylo vskutku před Bohem to první ovoce, tak přivazovali k plodu, který první začal dozrávat, stéblo rákosu, aby jej poznali. Těchto sedm druhů pak slavnostně za hudebního doprovodu předkládali před Hospodina. Co nám tímto Bůh chce říct? O svatodušních Letnicích bylo taky sklizeno první ovoce! Po seslání Ducha svatého se z ustrašených učedníků stávají neohrožení apoštolové. Zvěstovatelé evangelia. A na Petrovo kázání tehdy uvěřilo na tři tisíce lidí a vzniká **prvotina Kristovy církve!** První ovoce. První rozhodnutí k bezvýhradnému následování. Prvotina, která položila svá srdce na oltář Bohu. Tím třetím důvodem, proč nám Pán dává Ducha svatého, je, *abychom budovali Kristovu církev.*

Tyto tři důvody, bratři a sestry, z nás teprve dělají opravdové křesťany a žádnému z nás by tedy neměli chybět, pokud tedy žijeme z Ducha svatého. **Zákon Boží vepsaný v srdci a láska k němu, odhodlanost a připravenost ke svědectví kdykoliv a kdekoliv, lítost nad zástupy a láska k lidem, a konečně láska ke Kristově církvi a touha jí budovat.** To je ovoce, které máme přinášet Pánu. Tak jako Židé přinášely o třetím poutním svátku **slavnosti stánků** ovoce, tak i my budeme vydávat Pánu počet ze svého ovoce na konci věků.

Bratři a sestry, období Letnic je rovněž čas, kdy jsou v Izraeli rozvodněny vodní toky. A prorok Izajáš prorokoval, že vyhlídí Ducha svatého bude právě v tomto čase. **Já vyleji vody v místa zprahlá žízní, bystřiny na suchou zemi. Já vyleji svého ducha na tvé potomstvo a své požehnání na ty, kteří z tebe vzejdou. Porostou jako mezi trávou, budou jako topoly při tekoucích vodách.** Bůh seslání Ducha svatého naplánoval na správný čas. Ovšem důležité bylo, že našel otevřená srdce, nejprve u apoštolů a potom u těch tři tisíc. Otevírejte tak i my svá srdce Duchu svatému a nebudou vyprahlá. Naopak, budou potěšena a ponесou ovoce lásky. Dovolme Kristu, ať nás křtí ohněm svého Ducha, ať nám vepisuje Boží zákon do srdce, ať nám dá sílu být radostnými svědky a ať z nás vytváří Kristovu církev plnou života Božího Ducha. Amen. Modlitby Píseň 576 (379) Večeře Páně (569, 578, 577)

Slovo poslání: A tak, bratři, jsme dlužní, ale ne sami sobě, abychom museli žít podle svého těla. Vždyť žijete-li podle svého těla, spějete k smrti, jestliže však mocí Ducha usmrcujete hříšné činy, budete žít. Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží. (Římanům 8, 12-14)

Požehnání: Kéž rostete v milosti a poznání našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista, nechť je vaše srdce otevřeno pro působení Ducha svatého, nechť jste jim obnoveni, naplněni a uschopněni ke svědectví o Kristově milosti a ke každé dobré službě, neste pak hojně ovoce Božího Ducha. Amen

Píseň 585 (675)